

- 1) Nie ustanawiając w przewidzianych terminach przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/45/WE z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych oraz do dyrektywy Komisji 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 1999/45/WE, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych dyrektyw.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 02.04.2005

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, wydanym w dniu 16 lutego 2005 r., w sprawie V.O.F. Dressuurstal Jespers przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda van de Rijksbelastingdienst

(Sprawa C-233/05)

(2005/C 205/11)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 27 maja 2005 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, wydanym w dniu 16 lutego 2005 r., w sprawie V.O.F. Dressuurstal Jespers przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda van de Rijksbelastingdienst.

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1a) Jeżeli niewyszkolony koń jest trenowany i ujeżdżany celem jego wykorzystania na przykład jako konia pod wierzch, to czy można mówić o powstaniu nowego towaru, a w związku z tym o wytworzeniu w rozumieniu art. 5 ust. 7 lit. a) szóstej dyrektywy? (¹).
- 1b) Jeżeli koń, który jest zdalny do wykorzystania w rozumieniu pytania 1a powyżej, jest trenowany i ujeżdżony do

tego stopnia, że może bezpośrednio uczestniczyć w zawodach (jeździeckich) wyższej rangi, czy w przypadku tego treningu i ujeżdżenia powstaje kwestia wytworzenia w rozumieniu pytania 1a powyżej?

- 2) Czy dla odpowiedzi na te pytania ma znaczenie, że w odniesieniu do konia następuje obiektywnie mierzalna zmiana, jak na przykład okoliczność bycia lub stania się zdalnym do startowania w wyższej klasie jeździeckiej?
- 3) Czy czyni to jakąś różnicę, jeśli rozpatrywany koń osiąga również w rzeczywistości cel, do którego jest przeznaczony (dostarczenie przez producenta) lub jeśli ujeżdżanie konia nie osiąga zamierzonego celu, na przykład ze względu na jego problemy zdrowotne lub dotyczące jego umiejętności?
- 4) Jakie są konsekwencje odpowiedzi na drugie i trzecie pytanie, mając na uwadze, że w niniejszym przypadku mamy do czynienia z okresowym poborem podatku, przy czym należy podatek jest płacony okresowo na podstawie deklaracji?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie 1. Państwo belgijskie, minister spraw społecznych i 2. Państwo belgijskie, sekretarz stanu ds. zdrowia publicznego przeciwko BVBA De Backer

(Sprawa C-234/05)

(2005/C 205/12)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 27 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie 1. Państwo belgijskie, minister spraw społecznych i 2. Państwo belgijskie, sekretarz stanu ds. zdrowia publicznego przeciwko BVBA De Backer.

Cour d'appel de Bruxelles zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z następującym pytaniem:

Czy loi du 14 juillet 1994 relative au financement de l'Institut d'expertise vétérinaire (belgijska ustawa z dnia 14 lipca 1994 r. o finansowaniu instytutu badań weterynaryjnych) jest zgodna z prawem wspólnotowym? Czy opłaty weterynaryjne ustanowione ta ustawą należy uznać za niedopuszczalne ograniczenie obrotu wspólnotowego, jako zakazaną opłatę o skutku równoważnym do ceł lub jako środek o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych i czy w związku z tym należy je uznać za system pomocy podlegający zgłoszeniu do Komisji?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) była również Revlon Suisse SA, wniesione przez L'Oréal SA w dniu 28 maja 2005 r.

(Sprawa C-235/05 P)

(2005/C 205/13)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 28 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie L'Oréal SA, z siedzibą w Paryżu (Francja), reprezentowanej przez Xaviera Buffeta Delmasa d'Autane, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 ⁽¹⁾ L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) była również Revlon Suisse SA.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- a) uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 w całości oraz stwierdzenie nieważności decyzji czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 stycznia 2003 r. w przedmiocie odwołania nr R0396/2001-4, wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B 215048 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 1011576);
- b) obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że odmawiając uwzględnienia mało odróżniającego charakteru wcześniejszego znaku towarowego (takiego jak FLEX) w swej ocenie stopnia podobieństwa tego znaku ze złożonym znakiem towarowym (takim jak FLEXI AIR), w którym został on odtworzony, Sąd Pierwszej Instancji naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽²⁾ i nie wyciągnął wniosków prawnych ze swoich własnych ustaleń.

Podnosi ona, że oznaczenia nie są podobne lub niepodobne in abstracto, ale in concreto (przykładowo w świetle sposobu postrzegania takiego oznaczenia przez właściwy krąg odbiorców). A zatem, jeżeli oznaczenia zostałyby prawidłowo porównane in concreto, to logicznym wnioskiem byłoby nadanie mniejszego znaczenia oznaczeniom nie posiadającym charakteru odróżniającego lub wcześniejszym znakom towarowym posiadającym charakter mało odróżniający.

Wnosząca odwołania utrzymuje również, że Sąd Pierwszej Instancji naruszyła art. 36 i 53 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, gdyż zaskarżony wyrok zawiera błędne uzasadnienie. Podnosi ona, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył swój obowiązek przedstawienia uzasadnienia, gdyż orzekł jedynie, w pkt 82, że „mało odróżniający charakter wcześniejszego znaku towarowego jest bezsporny”, nie wyciągając z tego żadnych wniosków co do prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005, str. 25

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Supremo (Hiszpania) z dnia 13 kwietnia 2005 r., w sprawie ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L. i administracja państwowa przeciwko Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC)

(Sprawa C-238/05)

(2005/C 205/14)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 30 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Supremo (Hiszpania) z dnia 13 kwietnia 2005 r. w sprawie ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L. i administracja państwowa przeciwko Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC).